

Dhamma centrum

BODHIPÁLA

okružník
únor 2002

Každý duchovní systém je vlastně cesta. Cesta k hlubší realizaci, cesta z povrchu k pravdě a podstatě.

Co nás k duchovním systémům přivádí je vnitřní hlas – intuitivní volání po něčem víc skutečném a víc pravdivějším než je tento náš popletený, lidský svět. Není to jen hlas mysli, není to jen hlas srdce.

Je to ještě hlouběji v každé bytosti, - za úrovní pojmů a pocitů.

- - - - -

Jeden mnich se mě ptal, co vlastně učím. Odpověď byla jasná: „Dozajista to, na čem sám pracuji:

- 1) Kultivovat svoji mysl
- 2) Kultivovat své srdce
- 3) a pak jít za to obojí a vstoupit do nepodmíněného.“

V řeči polopatistické:

- 1) čisti svoji mysl od negativních reakcí, rozvíjej hlubší duchovní chápání, moudrost a poznání
- 2) čisti své pocity a emoce, rozvíjej citlivě intuitivní stránku své bytosti (je velice nutné často inspirovat jak mysl tak i cit. Pracuj na tom až do duchovní jemnosti a síly)
- 3) ale nezůstaň v předešlých dvou oblastech vývoje donekonečna viset a nepovažuj je za skutečný cíl. Neztrať se ve spleti událostí a tlaků světa, ale neztrať se ani v ušlechtilých záměrech.

Máme teprve únor a i když se za okny ještě sype sníh, chceme vás seznámit s programem Bodhipály již nyní na začátku roku – to aby vy jste si mohli dělat plány a hodně dlouho se těšit na nějaké to meditativní setkání - ale v neposlední řadě také abychom my měli dost času vše potřebné náležitě připravit. V létě na Bodhipále budeme totiž potřebovat pomoc některých z vás – o tom se podrobněji dočtete na následujících stránkách. Kromě oznamování všech připravovaných akcí Okružník ale většinou přináší i trochu nějakého důležitého povídání, takže bych zde napřed pojednal o tom, co se mi právě hlásí v mysli:

Čím dál pokročíš ve vývoji Dhammy, tím neodvislejší budeš od obojího a vysoké duchovní úrovně netušené volnosti se ti stanou přístupné. Praktikuj meditaci soustředění, otevření a vhledu, realizuj stupně Osvícení.

Hodně jsme toho již probrali tady na stránkách Okružníků – na řadu snad přišly již všechny stěžejní témata Dhammy, - a stejně se vždycky najde něco, kde je možné rozšířit obzor, prohloubit praxi, vyvážit postoj nebo posílit naše rozhodnutí.

Švýcarská Dhammapala, kde momentálně přebývám, je teď v „zimním zatažení“, probíhá tříměsíční období meditace. Je nás tu pár: 6 mnichů, anagarika Robert a 3 dlouhodobí návštěvníci, kteří připravují dopolední jídlo. Celá odpoledne a večery pak mají pro sebe volná. „Ušlechtilé mlčení“ zde není nějak speciálně vyhlášeno - ani to není potřeba. Stejně zde nikdo moc nemluví. Dost se sedí – většinou na vlastních pokojích, chodí se na procházky, ale hodně je tu i prostého spočinutí.

Šel jsem si pro něco do knihovny – ta je nahoře, hned vedle meditační místnosti. Ze zšeřelé chodby skleněnými dveřmi

vidím až dopředu k oltáři. Chvíli se dívám na mladou osobu – jedna z těch, co nás tady podporují - pokleklou úplně vpředu u Buddhy – jen tak, jen oni dvě spolu. Necítil jsem tam žádné myšlenky ani vnitřní rozhovor, jen jisté velké přirozené spočinutí v mentálním prostoru nesmírně krásného a jemného vnitřního míru a velkého srovnání.

Vybavte si občas tento obraz ve vlastní praxi, ve vlastním přístupu k meditaci.

Intenzivní meditační metody mají svoje veliké opodstatnění a přednosti. Svou soustavností a intenzitou uvedou v meditujícím do pohybu mnohé. I procesy čištění, které by se jinak sotva daly aktivovat. Proto to „ušlechtilé mlčení“ na kurzech, opuštění všeho co není nutné, co nesouvisí s meditací, vypuštění všeho, co mysl oslabuje a rozptyluje. proto to posilování mysli opakovaným zaměřením na neutrální meditační objekt. Takový kurs je jak meditační papiňák: natvrdlé ego v papiňáku rychleji změkne; sjednocená mysl začne pojmát víc skutečnosti, začne vnímat jasněji a přesněji, začne chápat, začne prohlédávat, vidí čím dál jasněji – najednou ví!

Hmm, výborné scénáři pro meditační „zátahy“, není-liž pravda, Ale cesta Dhammy - tak jak se opravdu v životě vyskytuje - ta bývá mnohem komplexnější. Je to spíš graduální vývoj a „zrání“ na mnoha úrovních.

V intenzivní praxi meditace je někdy docela na místě také „pořádně zabrat“. (Extrémně výjimečně by se dokonce našlo opodstatnění i pro to, co jsem

jednou označil jako „meditační buldozer“ – jako ta velká mašina co rozhrnuje závěje starého špinavého sněhu (mentálních znečištění) na obě strany jen to lítá - a jede vpřed a jede vpřed – něco takového ale v praxi meditace smíme použít jen extrémně výjimečně!) Ale – a teď to přijde - někdy na intenzivních kurzech meditace dostávám dojem, že s celou tou správnou snahou, systematickostí a rozhodností jakoby meditující úplně zapomněli právě na ty živné a živoucí polohy meditace, kdy mysl jakoby sama ustoupí, pojme sama sebe - a otevře se skutečným květům křehké krásy

vnitřního míru, jemňounké svěžesti, radosti, vláčnosti, neuvěřitelného uvolnění a souznění - jako kdyby se to v meditaci snad ani nesmělo nebo neslušelo!!! Pozor na to, aby jste při úpěnlivém hledání stromů v lese nezabloudili! O tom jsem Vám chtěl tady tentokrát povídat.

- - - - -

No ale dál: krásné prožitky jako takové – i když nám mohou velmi pomoci - nejsou skutečným cílem – vše, co je pomíjivé nemůže být skutečným cílem duchovní cesty.

Těch krásných stavů myslí je na cestě

meditace přinejmenším tolik druhů, jako těch obtížných. Z pohledu celkového vývoje bytosti tyto zážitky většinou nemívají tak podstatný význam, jak se nám může v ten moment zdát. Rozhodně je ale smysluplné občasné zážitky hlubšího „zahojení“ dobře registrovat. Někdy je také prospěšné je opět a opět vědomě navozovat - to aby se získaná úroveň vědomí stala víc a víc naší normální životní platformou. Ale pozor: podobně jako v umění i ve spiritualitě existuje kýč – jakási laciná sladkost bez skutečné hodnoty. Lidé, kteří pěstují meditaci aniž by se skutečně zajímali o hlubší bytostný vývoj jsou dobří kandidáti takovéto povrchnosti. A také amatéři duchovní cesty často nedosahují žádoucího formátu.

Druhá skutečnost, na kterou bych u inspirativních zážitků chtěl upozornit, je tendence k přecenění jejich významu a ulpění na příjemném pocitu.

Vybaveni touto dvojí znalostí se nemusíte bát čas od času i záměrně vstoupit a cvičit krásné, odlehčené stavy mysli. Zachovejte si ale při tom v mysli vědomí, že to samozřejmě není celá praxe. Práce na mentálních a karmických znečištění a s tím někdy spojené velmi obtížné mentální stavy jsou pro skutečný rozvoj a prohloubení našeho života stejně důležité anebo dokonce ještě důležitější.

Nejen ve světské, nýbrž i v duchovní oblasti jde nakonec o dosažení hlubokého štěstí. Dbejme ale na to, abychom byli orientováni na štěstí skutečně význačné kvality a ne na nějakou spirituální módní vlnu.

Někdy se mysl jenom uklidní a je nám hezky. Výborně. Necháme to volně přijít, necháme to volně odeznít, když ten stav končí. Někdy se podaří rozvázat nějaký karmický zádrhel a mysl vstoupí do nebyvalých uvolnění různých intenzit. Velmi dobře - ale neulpět na pocitu. Mentální polohy přicházejí a odcházejí, to je normální. Někdy se probudí jemná radost vnitřní čistoty – překrásná věc když přichází; ať zůstane krásná i když odchází. Svým způsobem ještě silnější mohou být zážitky různých meditačních vnorů – až je někdy těžké na nich neulpět! Ale skutečnými zkušenými znalci bývá vždy nejvýše ceněno štěstí poznání, odpoutání a vhledu. V průběhu cesty ho zase nebývá tolik, cítím se povinen zahlásit. Ale dotkne-li

se vědomí člověka nějakých skutečně podstatných rovin osvobození – to už pak není o čem diskutovat.

Mám tu vypůjčenou knihu „Milarepa“, kterou do češtiny převedl pan Eduard Tomáš. Tibetský Buddhismus je trochu jiná nauka než ta původní Buddhova, ale v dramatickém životním příběhu Mily Töpagy (= Milarepy) je obsažena symbolika duchovní cesty tak silně a z tolika stran, že tuto krásnou knihu mohu jen doporučit. Zvláště těm, kteří si na meditačním kurzu stěžují na nedostatečně teplou polévku. A také těm, kteří, když se přednes Dhammy dotkne jejich ega tak odcházejí. Guru Marpa Překladatel zacházel s Töpagou tak „hrubě“ a „bezcitně“, že Töpaga po více jak 10ti letech došel na pokraj sebevraždy – vlastně ne na pokraj, ale ke skutečné sebevraždě. Marpovi se jen tak tak podařilo Töpagu zachránit. Ale i potom později Milarepa pokračoval v nebyvale náročné praxi v jeskyních tibetských hor, celý rok jen s polévkou z kopřiv... – povídejte mi něco o vaší duchovní cestě...

Dnes učitelé na Západě málokdy záměrně dohání žáky do strasti a zoufalství, jak se to odehrálo mezi Marpou a Milarepou. Výjimečně snad trochu v kláštrech. V principu, dnešní lidé na duchovní cestě jsou povětšinou tak slabí, že by odpadli již dávno před tím, než by se dostavil nějaký pozitivní účinek z poznání vlastních nečistot a ulpělosti. Situace současného duchovna ale není zase tak beznadějná, jak by se možná

po přečtení „Milarepy“ mohlo na první pohled zdát. Ten kdo opravdu zarezoval s nějakou naukou nebo zažil nějaký hlubší spirituální dotek se ocitá na duchovní cestě - ať formálně praktikuje nebo neprotikuje. Jeho „vyšší Já“ (= pouhé symbolické označení jistých vyšších principů Veškerenstva) dotyčnému začne jakoby svlékat jeho karmický „rolák“ (místy jakoby z rezatých drátů pletený) přes hlavu – tím „rolákem“ myslím vlastní karmický materiál, karmické zátěže a znečištění. V životě to znamená, že se věci pro dotyčného začnou dít a odehrávat víc jak kdy předtím – až je to někdy k zbláznění! Jen nefňukat, že člověk ztrácí ta nejlepší léta – vždyť ty nejlepší léta jsou právě na to! A všichni víme jak neočekávaně a netušeně se

scenário života dokáže otočit: k horšímu i k lepšímu...

O to víc pak tady platí princip dvojí možnosti: buďto na události a „nepřízeň osudu“ jen spílat a slepě reagovat (eventuelně se tím vším nechat lítostivě převálcovat) - a takovým nemoudrým postojem vytvářet novou, velice obdobnou karmu stále dokola, anebo cvičit jasnou pozornost, toleranci, výdrž, moudrost a uvědomění bez automatického reagování – a nechat tak neblahou karmu slábnout, až nakonec jednotlivé karmické „žily“ dojdou svého konce.

- - - - -

Trochu jsem se zapovídal. Protentokrát by to stačilo. Jsou tu ještě mnohá další sdělení – většinou praktického charakteru – která jsem chtěl zmínit.

Jako první, poznámka k přiloženému článku „Tři dimenze našeho života“: Jsem si vědom, že to není čtení pro každého a že mnohým z vás to celkem nic neřekne. Na druhé straně vím, že pro některé z vás to bude dost důležité pozastavení. Co tím chci říct: jestli se vám to bude zdát nějaké moc divné, neváhejte to odložit ke starým novinám...

- - - - -

Také bych zde chtěl vyslovit veřejné ocenění všem, kteří v minulém roce podpořili naši činnost finančními dary. Dalekosáhle jsme na tuto podporu odkázáni, i když kurzy meditace většinou vykazují pozitivní bilanci, přesto - pokud to jen trochu bude možné - nechceme na provoz a režii skupiny „vydělat“ zvýšenou cenou kurzovního.

Jeden dárce významného obnosu v minulém roce si přál vědět, jak bude jeho daru použito. To bohužel není dost dobře možné v konkrétním případě předem naplánovat ani dodatečně vystopovat. Mangala a Bodhipála mají separátní účetnictví a různá bankovní konta, ale v rámci skupin je na konci roku vždy jen jeden souhrn, jeden finanční zůstatek, se kterým se přechází do dalšího roku a ze kterého se financují další aktivity. Zatím jsme se po všechny ty roky nějak drželi nad vodou – to hlavně kvůli tomu, že se vždycky našli obětaví lidé, kteří se chopili nějakého úkolu aniž by za odevzdanou práci požadovali honorář. A to je princip, který se v Buddhově nauce praktikuje již od počátku - a je to tak krásné, tak to opravdu chceme dělat dál. Na druhou stranu se snažíme udržet zdravou finanční situaci, aby činnost skupiny nebyla ochromena finanční nemohoucností. Kdyby se sešlo trochu víc peněz na kontě, asi první věcí, kterou bychom zavedli, by byla možnost slevy kurzovního pro ty, kteří na to opravdu nemají.

Jinak ale platí: Bodhipála nechce do finančních záležitostí investovat příliš mnoho energie. To by pak nezbylo na to podstatné.

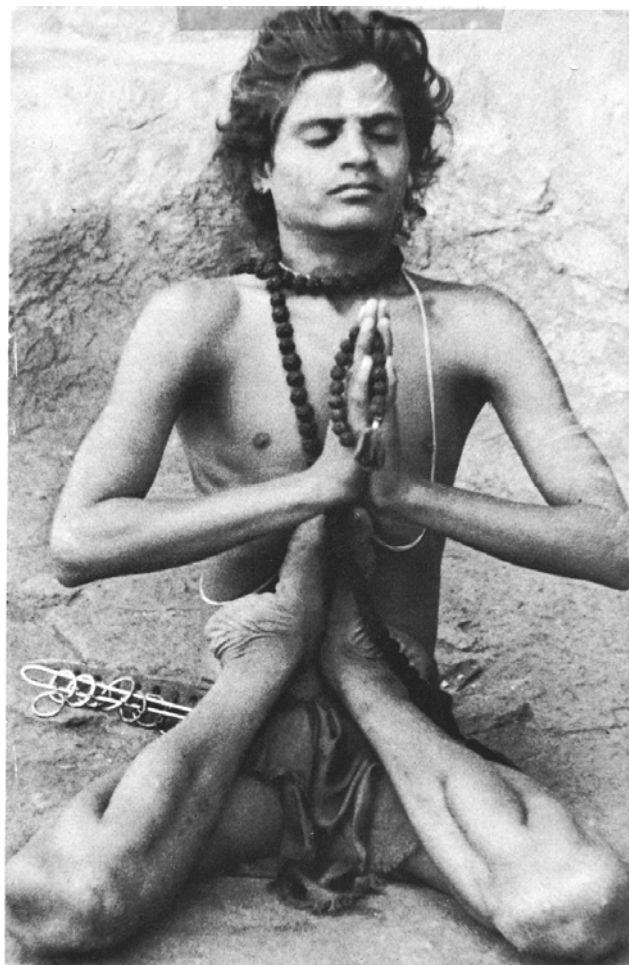
Pasáž, která se týkala jen organizace Meditačního centra Bodhipala v roce 2002 zde byla vypuštěna.

Pro Bodhipálu je okolnost "chráněného prostředí" a ušlechtilého mlčení základním nosným pilířem procesu bytostné transformace. Aby se ale medituující mohli také trochu poznat mezi sebou a prožít Dhammu na běžné sociální úrovni (- a to je také vysoce důležité), v sobotu při konci a začátku kurzů bude na tento den vyhražena jedna společenská místnost, kde odjíždějící a přijíždějící budou moci spolu normálně komunikovat.

Přeji hezký rok

Ashin Ottama

V Silvestrovské noci na posledním Novoročním kurzu jsem se zmínil o jednom obrázku jogína, který jsem tam neměl sebou – zde je. (Objekt, o kterém jsem mluvil, se na obrázku nalézá vlevo za tělem jogína.)